

[Forsvarsministeren.]

har gjort sig skyldige i at staa til Fjendens Raadighed.

Lovforslaget gaar derfor ud paa, at Tjenestemænd ved Hæren og Søværnet, der fra og med 9. April 1940 indtil denne Lovs Ikrafttræden har hvervet eller ladet sig hverve til tysk Krigstjeneste eller til Tjeneste i et hvervet Korps, der stod under tysk Overledelse, eller virket i Tilknytning til Besættelsesmagten mod den danske Stats lovlige Organer eller dens Borgere, eller som i øvrigt her i Landet i tysk Tjeneste har udøvet Virksomhed af politimæssig Karakter, straks kan afskediges uden Varsel og uden Pension efter Tjenestemandsløven.

Man vil faa at se, at denne Formaaalsparagraf i Forslaget virkelig er i nøje Overensstemmelse med Straffebestemmelserne i det Straffelovsforslag, som den højtærede Justitsminister snart vil forelægge Tinget. Det er muligt, at der allerede i den gældende Straffelov vilde være fornødent Grundlag for i Henhold til Tjenestemandsløven at afskedige de paagældende, som det her foreslaas. Men for at undgaa, at nogen som helst Tvivl om Berettigelsen af disse Afskedigelser kunde rejse sig, er det, at Regeringen har besluttet at fremsætte dette Lovforslag for Rigsdagen og at anmode om en meget hurtig Gennemførelse af det, saaledes at dets Bestemmelser straks kan sættes i Kraft.

Lovforslaget omhandler kun Behandlingen af de Tjenestemænd ved Hæren og Søværnet, der har gjort sig skyldige i et fuldstændigt Forræderi over for Land og Folk, har tjent Fjenden og paa den Maade selv brudt den Lov, vi alle havde i vore Hjertener i Forholdet til Besættelsesmagten, men jeg vil gerne dertil føje til det høje Tings Oplysning, at naturligvis er ikke dermed det, man kalder Udrensningen, tilendebragt. Det er ganske givet, at ved Siden heraf vil der ogsaa findes Personer, som det ikke vil være ønskeligt skal fortsætte deres Tjeneste, og som Mandskabet ikke vil kunne møde med den fornødne Tillid. Det vil være Tilfældet inden for Søværnet og Hæren paa samme Maade som inden for andre Etater. Derfor foretages gennem de forskellige Etater en Undersøgelse af de Tjenestemænd, hvis nationale Holdning har været en saadan, at de ikke paa Forhaand mødes med den fornødne Tillid. De vil, naar en foreløbig Undersøgelse er foretaget inden for de forskellige Omraader, indtil videre blive fritaget for Tjeneste, og derefter vil deres Sag efter Finansministerens Bestemmelse

blive underkastet en Undersøgelse ved en almindelig Kommissionsdomstol. Dette vil naturligvis ogsaa gælde for Tjenestemænd under Hæren og Søværnet, og der er allerede inden for de Departementer, som jeg staaar i Spidsen for, foretaget saadanne Fritagelser for Tjeneste, og flere vil, naar Undersøgelserne er afsluttet, følge efter. Men dertil kommer for Hærens og Søværnets Vedkommende, at det ogsaa er nødvendigt at undersøge, om der skulde være Befalingsmænd, der i militær Henseende ikke har svaret til de Forventninger, som man har Ret til at stille til enhver militær Tjenestemand, med andre Ord, om nogen i afgørende Situationer, først og fremmest den 9. April og den 29. August, har handlet saaledes, at de ikke svarer til de Krav, som med Rette kan stilles. Ogsaa for deres Vedkommende vil der blive foretaget en Undersøgelse, som naturligvis vil være af rent militær Karakter og ikke vedrører deres almindelige nationale Indstilling eller deres almindelige Indstilling under Besættelsen, men udelukkende vedrører deres Holdning og Handlinger som militære Befalingsmænd i den Situation, i hvilken de skulde handle. Naar disse militære Undersøgelseskommisioner har afsluttet deres Undersøgelser og afgivet Indberetning derom, vil endelig Beslutning blive truffet om, hvorvidt disse Befalingsmænd kan forblive i deres Tjeneste eller ikke. Det er saaledes Hensigten paa denne Maade at skabe fuldstændig Klarhed over alle de Forhold, som det er rimeligt at tilvejebringe Klarhed over, og ved denne Udrensning at tilvejebringe et Befalingsmandskorps, der kan mødes med almen Tillid af Befolkningen og af den Ungdom, der skal tjene under Fanerne.

Naar jeg har sagt dette, vil jeg tilføje, at det inden for de to Værn naturligvis kun drejer sig om et Mindretal af Personer, og at Befalingsmænd af alle Grader inden for Hæren og Søværnet baade under de militære Begivenheder, som ramte vort Land den 9. April 1940 og den 29. August 1943, har ydet en fortræffelig, beundringsværdig Tjeneste. Jeg finder det ogsaa nødvendigt over for det høje Ting at understrege, at et meget stort Tal af Befalingsmændene inden for de to Værn har gjort Tjeneste i Modstandsbevægelsen, har været Kammerater med Modstandsbevægelsens Folk og dermed sammen med Modstandsbevægelsen ydet deres Indsats i det Befrielsesværk, der har fundet Sted, og som vi er dem Tak skyldige for paa samme Maade, som vi er Modstandsbevægelsen Tak skyldige.